

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 708.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben hához hordva. Egy évre 40 kor.

FENYŐ SÁNDOR főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY azépirodalmi főmunkatárs.

Vezérleltek: Döntések napja. A függetlenségi párt a béke mellett. Előzetes értekezletek.

való elmaradása nem jelenti a jog elvesztését, de együtt jár a jognak még szabatosabb megállapításával.

De jó lesz éles határvonalat vonni. Ma a képviselőháznak egyik párta, a néppárt értekezletet tartott.

És fog számolni, most, hogy a döntéseknek ezen a napján megnyílt a szeme.

A délelőtti értekezlet. A függetlenségi pártnak azok a tagjai, akik a kerlethetetlen harc taktikáját tartották helyesnek.

Döntések napja.

Megtörtént a függetlenségi párt nagy konferenciája. És kiderült, hogy a függetlenségi pártban Kossuthnak, s a békének a hívei nagy többségben vannak.

Mert gonosz ráfogás az, hogy békét akar, vagy békét köt a függetlenségi párt. Mert béke nem lesz addig, amíg a nemzet kívánságai meg nem valósíthatnak.

Nem lesz ember ez országban, aki ezt a határozatot meg ne értse. A néppárt nem a magyar nyelvért küzd, hanem személy ellen, a protestáns ember ellen.

A kibontakozás felé.

Messe kiható jelentősége van a mai napnak a magyar parlament történetében. Egy évi nagy legendás küzdelem után, amelynek eredményei a nemzeti élet sok dús forrását fakasztják meg.

Thaly Kálmán az értekezlet korábbi tizenegy óra előtt nyitotta meg a máit arra, hogy semminő irányban sincs angazsálva.

A függetlenségi párt megtelt mindent, amit tehetett; megtelt többet, mint a mennyit tőle követelni lehet. elment addig a határig, a meddig a nemzet életérdekeinek sértése nélkül mehetett.

Hogy a holnapra s a holnaputánra a mai döntésnek közvetlen hatása mi lesz — ki tudná megmondani? A mai nappal csak az az egy vált bizonyossággá, hogy a következő sulyos fejleményekért, az országunk még további lázban tartásáért, veszedelmes közszabadságbeli és közgazdasági károkért kik felelnek majd a nemzetnek.

A klerikális reakció pedig Magyarországnak osztrákul való kormányzása: ezt tudja mindenki, a ki valaha történelmet vett a kezébe.

Valamennyi felszólaló — elükön a pártvezérrel, Kossuth Ferenczel — hangsúlyozta, hogy ez a határozat nem jelenti a harc feladását, hanem csak a rendkívüli fegyverek kerülnek zugba, hogy az államháztartás rendes menete zavartalan legyen.

Thaly Kálmán az értekezlet korábbi tizenegy óra előtt nyitotta meg a máit arra, hogy semminő irányban sincs angazsálva. A pártgyűlés tartását kívánja. Az ő függetlenségi állásponjt az ő legerősebb támasza és ezért bizalommal lehet a párt minden egyes tagja iránta.

A függetlenségi párt azzal a fel-emelő tudattal hagyhatja abba a rendkívüli fegyverek használatát, hogy a nemzet jogaiból semmit fel nem adott s hogy a jog kiküzdésének ezuttal

A taktika úgy tanítja, hogy frontális támadásban el kell véreznie a támadónak. Az elvérezésért felelni fognak azok, akik az országot továbbra is erre az ez idő szerint lehetetlen támadásra kívánják szoritani, anélkül, hogy előbb a már elért hadállások biztosításáról s a még szükséges erő előteremtéséről s fegyverek kovácsolásáról gondoskodhatnának.

A néppárt taktikai hibát követett el, köszönet illeti érte. Elárulta magát. Láthatja czélját az ország is, a függetlenségi párt is. Számolhat vele.

Ezzel a függetlenségi párt megtette azt a kötelességét, amit az ország érdekében el nem mulaszthatott. Most már jóformán egyedül Tisza István áll a kibontakozás azzal, hogy vállalja-e azokat a föltételeket, amelyekkel a függetlenségi párt a béke árért megzab.

Mondja ki a függetlenségi és 48-as párt, gróf Tisza István miniszterelnöknek a kormány bemutatkozása alkalmából tett kötelező ígéretei mellett a képviselőháznak 1903. november 30-án tartott ülésén a választási törvénynek módosítására vonatkozó kötelezettség vállalását tudomásul veszi, azoknak pontos megtartását, illetve teljesítését ebben és kötelezettség-szerűleg ellenőrizendő. Abban az esetben pedig, ha a képviselőháznak 1903. november 27-én a párhuzamos ülésék tárgyában a házszabályokba ütköző módon meghozott határozata hatályon kívül helyezték és ha a miniszterelnök a tisztelt Ház előtt kinyilatkoztatja, miszerint az ország joga ahhoz, hogy a magyar államnyelv a hadseregben kellőképpen érvényesüljön, kétségbe nem vonható, mert alkotmányunk szerint minden jog a nemzetelőt ered, s annak élet-beleleplezéséhez az alkotmányos tényezőnek, de csak ezeknek együttes hozzájárulása szükséges, akkor kijelenti a függetlenségi és 48-as párt, hogy a képviselőház tanácskozásának rendes mederben való folytatását lehetővé teendő, a rendkívüli és kivételes eszközöknek további alkalmazásától eláll. Mondja ki egyuttal a párt, hogy az újonczutalek megállapítására vonatkozó javaslatnak a költségvetési törvény, illetve az erre vonatkozó föltal-mazásnak megadása előtt való tárgyalását alkotmányellenesnek tartja. Tekintettel azonban arra, hogy a három éven túl és

Az Egyetértés tárczája.

Számada. — Az Egyetértés eredeti tárczája. Meg nem értett munkán fáradt agyvelővel. Nem igen álmodom gazdag nagy jövővel.

Mese az asszonyról.

(Monologok egy ruhafogason.) — Az Egyetértés eredeti tárczája. — Irt: Alba Nevis. Keserves egy állapot ez, már nyolcz napja tart, s tan nem is ér véget soha.

én hamarosan elkerültem a díszes társaságból. A napidijas ur, aki borzasztó vedletten jött a boltba, szegény, hosszas alkudozás után felöltött és a boltos magasztalása közben magával vitt.

feketeszemű sápadt leány — odaült melé és hosszan, kitérően nézett az arcába, a gazdám azonban kedvetlen volt és hátat fordított neki, általában mindig kedvetlen, mindig szomorú, s együttétünk alatt még nem láttam egy csöppet vidámnak.

Mindezek oka — az asszony! Az asszony, a ki tegnap jött haza, s szöke fejével, csilingelő hangjával mindent fölforgatott. Ez a képmutató, bübajos boszorkány az este rontott be hozzánk, a csendes, szomorú kis szobába, s egyenesen az ura nyakába borult.

K. Lippoch Elek.

Rettenetes napok voltak ezek, de

A lányok közül néhányan a gazdámba is belekötöttek, s az egyik, — egy csontos, soly...

Hogyan irjam le ezt a napot, ezt a csúf és szegyetlenest napot, a mi ma virradt ránk.

— Ha sejtene otthon — az en casim! ... ezen aztán mindketten nevettek.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

M. KIR. OPERAHÁZ NEMZETI SZÍNHÁZ.

A walkur. A Nibelunge győzelme... Színház: Nemzeti Színház.

VARSZÍNHÁZ. Annuska.

Aranyvirág. Operett 3 felvonásban.

VIGSZÍNHÁZ. Az aranyhíd.

MAGYAR SZÍNHÁZ. A kis kofa.

URÁNIA. Balaton.

Fővárosi Orfeum. Mlle Barkis. MONTRELL. STURM ANNA.

A jó falusiak. Könyvkiadás. La Weronovskaya. Addison.

WERTHEIMER-MULATO. VIII. Napszínház. A Kanner ketős.

Konkolyozók (tricolorok). minden gabonában osztályozására.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Megnyit a karácsonyi kiállítás. Sternberg Armin és TESTVÉRE.

INGYEN. rum és likörök előállításához. WAT TERICH A.

Új zeneművek. Színház: Kis-kofa operett 3 felvonásban.

1000 koronás. színház: A Kanner ketős.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Chs. Farre, Reims. Vins de Champagne. Havas Menyhért.

SZIGETI LAJOS utódai. Héjj és Stiasny.

Vizalás, 1903. december 4. Táblázat a vizalás eredményeiről.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Időjárás. A m. kir. meteorológiai központi intézet táblázata.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti színház.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1903. december 4. I. Gabonaművek.

II. Különféle termények (lészárú). Táblázat a különböző termények árjáról.

B) Értéktőzsde. Táblázat az értéktőzsde árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

ERTÉKPAPIROK. Táblázat az értékpapírok árszintjéről.

Rákóczi-album.

A kétszázados évforduló egyfelől, de még inkább a mostani politikai és társadalmi viszonyok teszik szükségessé és kívánatossá, hogy Magyarország egyik legnagyobb kora, a szabadság kivívásának legszebb törekvései minél jobban beleolvadjanak a mi életünkbe, minél közelebb férközhessenek minden magyar ember szívéhez. A kurucz világot kell ismernünk, hogy újra kuruczokká legyünk, s kuruczokká kell lennünk, hogy ez a nemzet boldoguljon, erősödjék, gyarapodjék.

Ez a tudat és az a meggyőződés érlelte meg az Egyetértésben azt a tervet és szándékot, hogy az idén újkörű Rákóczi-albummal kedveskedjünk olvasóinknak.

AZ ORSZÁG MOSTONAI.

A szolgálati szabályzat.

Rendbíróság és fizetésrendezés című cikkünk országiszterre visszhangot keltett, és pedig, mint a hozzánk érkezett nagyszámú levél igazolja, nemcsak a jegyzők körében. Hogy a szolgálati pragmatika erőteljes követeléseinek ideje most érkezett el, ebben kivétel nélkül mindenki egyetért. Alkotmányos jogállamban absurd és a közönségre nézve mindenképp veszedelmes helyzet, hogy a tisztviselői kar, mely a közönség millióinak mindennapi élete alakulására szinte döntő befolyást gyakorolhat, állásának bizonytalansága következtében elsősorban nem a közönség érdekét tartja szem előtt, hanem az ő ekzszenziáját bármiok megsemmisíthető hatalom szemhunyorítását lesni legyen kénytelen.

Az Egyetértés tárczája.

A Julcsa pombalány.

Elbeszélés.
Az új idők legújabb számból.
Írta: Herczeg Ferencz.

Egy tünderi szép tavaszi reggelen történt, hogy a főhadnagy ur a következő levelet kapta a bárónétól:

mindig akadémius formában. Egyszer, amikor meglepte őket az eső, kocsiába szálltak és akkor a főhadnagy megcsókolta a bárónét fülét. Ennyi volt az egész. A helyzetük azért mégis kétségbeesítő volt, mert a főhadnagy a szerelmek lelvélő fajtájához tartozott és hónapok óta elárastotta a bárónét irásbeli bizonyítékokkal. Nagyon szeretett és tudott is írni. A leveleiben természetesen tegezte Pálma bárónét, a stílus kedvéért. Olykor a párját esalagot föllelmezte és édes hangján szólt hozzá. Pedig nem minden huszárkapitány szereti, ha a fontos tisztje ilyenféle leveleket írogatnak a feleségének...

történt és a ki arról bizonyára mit sem tudott, szívesen elhiszük. Mentől bizonyosabb, hogy a főszt. bíró semmit sem tudott róla, (a mit szívesen elhiszünk), az eset annál megdöbbentőbb. Mert azt mutatja, hogy a szabad szókimondás a megyei közigazgatásban annyira veszedelmes dolog, hogy a ki csak távoli granujába is jön e nagy bünye, retteneti kénytelen és jövlőre tisztáznai igyekszik magát. Önkéntlen fölmerül itt az a kérdés, hogy a jegyzők a saját életbe való érdekeik és igazainak kimondásától visszaretentik, — miképpen várhatunk, hogy az a jegyző a közérdekeket szük esetén a hatalommal szemben hangoztatni merje és megvédelmezze?

nyekép — mondjuk — 100 korona bírságban marasztaltatik el, voltaképpen nem csak a 100 korona erejéig bünhődött, hanem több ezer koronát vesztett felfüggesztésének ideje alatt.

Írnyelveket kell tartalmaznia s a felvett kérdéseket tisztáznai. **Jegyzői egyleti élet.**
A szombathelyi járási jegyzői egyesület 1902. decz. 2-án közgyűlést tartott, melyben egyrészt tudomásul vették a vasútcsonnyi körjegyzőnek (a tanyéknak megfelelő) ama kijelentését, hogy az Egyetértés soha semmiféle összeköttetésben nem állott és nem áll, másrészt az Egyetértés eddigi működéséről elősoroltak fejezték ki. Kijelentették ugyanis, hogy az Egyetértésben megjelent ama cikkekkal melyekben a jegyzők súlyos helyzetének könyvetlenségéről van szó, nemcsak teljesen egyetértenek, de az Egyetértés szerkesztőségnek, a jegyzők és azok egyetemes érdekei és anyagi érdekeik emelése szempontjából tanúsított előzékenység és hatékony támogatást, mint a közönség egyik hatalmas támogatójának azonnal is köszönetet mondának.

303...
706...
EVI...
Z-...
irtokokra...
EA...
ntézel...
t...
Apest...
12. sz...
ár...
csinos...
és más...
Harast...
K. 20 f...
K. 40 f...
K. 60 f...
K. 80 f...
K. 100 f...
K. 120 f...
K. 140 f...
K. 160 f...
K. 180 f...
K. 200 f...
K. 220 f...
K. 240 f...
K. 260 f...
K. 280 f...
K. 300 f...

Karácsonyi ajándékok

WACHTL és Társa BUDAPEST, IV., Erzsébet körút 6. (Fővárosi Clotild palota). Képes árjegyzék ingyen.

Biztos keresetet nyújtunk bármely állás személynek... FISCHER és RIESZ bankház

Pénzt adok mindenki.

AGULÁR DÁVID Budapest, VII., Erzsébet körút 6/F. az

BUTOROK BERNSTEIN és TÁRSA c. sz. Budapest, VII., Erzsébet körút 19. Képes árjegyzék 50 fillér ellenében bérmentve.

VALÓDI KELETI SZÖNYEGEK

rendkívül nagy választékban, legolcsóbb árakon. Továbbá minden egyéni szőnyeg, futószőnyeg, kokosz-futók, kokosz-lábtörők, kerevet átvétők, angora-kecskésbőrök és erdélyi pokróczok.

A Richter-féle Horgony-Központszekrények és Horgony-Hidépítészek... Richter F. Ad. és Társa, kir. udv. és kam. szállító.

Legjobb a SEBTAPASZ. dr. Forti-féle Forti László gyártmánya.

Nemes kanári 5 koronáért pipere szappant

HYGIEA elektro-fizikai gyógyintézet. Legmodernebb berendezésű gyóntézet.

Trias az egypillés megbízható szer... Budapest, Károly körút 12.

Karácsonyi és újévi ajándékok alkalmas képes mesés könyvek és ifjusági iratok.

Kapjátok a Franklín-Társulatnál Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám alatt és minden hazai könyvkereskedésben. Ifjusági iratok, képs- és mesekönyvek.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A Liptónjvári m. kir. főerdőhivatal kerületéhez tartozó fenyőházi m. kir. dögondnokságban létesítendő elektromos berendezések... Budapest, 1903. évi december hóban.

Mélyen leszállított árak! WADLSTEINER P. BUDAPEST, Mária Valéria u. 5.

RUM eszenziák- és kompozíciókkal

Uj gyógymód! Dr. MITZGER BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 44. SZ.

Butor Ehrentreu és Fuchs testvérekénél Budapest, VI., Teréz körút 8.

Titkos betegségek Dr. Kajdacsy v. or. és kir. ezredorvos és körhízi főorvos

Vertical text on the far right edge of the page, partially cut off.

Az olvasóhoz.

A harezsi fegyvert félretekelték a magyarság eszményeinek lelkes küzdője, de lesz gondjuk rá, hogy a fegyver be ne roszsádjék. Kitarító erővel forgattuk a szabályt és a lefolyt hosszú és nehéz küzdelem megnyugtató eredménye im, hogy ha még mindent elérni nem is lehetett, a függetlenségi eszméért szakadatlanul harezban álló, törhetetlen gárda megmutatta ismét keményen katonáknak és az egész osztrák hatalomnak, hogy joggunk, nyelvünkét, ősi alkotmányunkat nem hagyjuk, azért — ha kell — a legvégsőkig szállunk síkra.

De nem pihenőre térünk most sem, a nagy harez után, ellenzéki hadállásunkban megmaradunk továbbra is a hárszék és hárszék fölkülsz és az osztrák szoldateszka olyan hatalmi jele, amely joggunk ellen irányul, a nehéz fegyverek készen állnak a támadó ellen.

És mi, lelkes igyekezettel, maradunk továbbra is figyelő őrszemé az egységben összeforított függetlenségi tábornak. Itélje meg a közönség, hogy a magyar független sajtó organumai közül az Egyetértés miképpen felelt meg kötelességének a lefolyt harezban is. Nyugodtan bízzuk megítélésére, mert tudjuk magunkról, hogy a lelkesedés tüze lobog bennünk és hiszünk magunkat a szimnyarországhoz méltó vezetőknek. Jelét látjuk nap-nap után, hogy olvasóink táborra is így vélekednek rólok.

Amikor ennek elismerésért hálás köszönettel vagyunk a magyar olvasóközönség iránt, bizalmát és jóindulatát kérjük a jövőre is.

Mi nem fogunk se lankadni, se elenyedni, s emellett azon leszünk, hogy a mávult uri közönségnek ezentúl is teljes és tökéletes újságot adjunk, amely nemcsak a politikában vesz részt szerepet, de gyors és megbízható minden értesítésben, előkelő és izéles, mindenekelőtt pedig magyar minden irodalmi közléseiben.

Kedvezmények dolgában is előjár az Egyetértés a magyar sajtóban. Így, hogy többet ne említsünk, az idén újévkor nagybecsű és irodalmi értékű albumot juttat előfizetőink, a Rákóczi-albumot

Rákóczi-albumot

amely egyik érdekessége lesz az újévi könyvpiacnak. Ez albumot ugyanis megkapja mindenki, a ki most legalább negyedévre előfizet, valamint összes eddigi törzselőfizetőink. Bőlti ára a munkának három korona lesz.

Előfizetési árak:

- Egy hónapra . . . 1 frt 80 kr.
Negyedévre . . . 5 „ —
Félévre . . . 10 „ —
Regényünk eddig megjelent folytatásait újonnan belépő előfizetőinknek kivá-

latra ingyen megküldjük. Már a legközelebbi időben szennyezés új regény közlését kezdjük meg. Előfizetőink kedvezményes áron kapják a ház asszonyának kedves olvasmányát, a Divatszalon, negyedévre 1 frtért. Az Egyetértés kiadóhivatala. IV., Vármege-utca 11.

TANÜGY. Széchenyi mint nevelő. Irt: dr. Bokor József. Zilált közállapotainkban vigasz, hogy nemzetünk életosztóne mind sürbben fordul gróf Széchenyi István felé. Különösen mióta a Magyar Tudományos Akadémia napirendjére az összes munkának kiadását, érzékük a Széchenyi-kultusz örvendétes terjedését.

Ma egy fiatal író, bizonyára a jeles nyelvész és irodalomtörténész: Imre Sándor ilyen nevű fia kezéből kapunk derék könyvet Széchenyiről. (Gróf Széchenyi István nézetei a nevelésről, irta dr. Imre Sándor, a. n. j. „Édes jó szülőimnek.” Bpest, 1904. Pótkéz. 271 old. Ara 5 k.)

A könyv három részből áll. Az első részben Széchenyi munkáiból nevelési nézeteinek összeállítása, a másodikban ezeknek fejtegetése, a harmadikban történeti jelentősége foglal helyet. Igen érdemes munka eredménye mind a három rész. Szívesen látjuk, hogy az író megismeri Széchenyi nevelésügyi nézeteinek fejtegetését, é közben mások nézeteivel való összevetését s érdekelten irt polemizálást is. Valamint az is tanulságos, miként mutatja ki, hogy a ma szélben hangzó „nemzeti nevelés” eszméje éppen Széchenyi munkáiban lett határozott kifejezésre.

Mindezeknél mégis közvetlenebbül érdeklő az olvasó írónk házaszorgalmára, melyvel Széchenyi irataiból összerzedi a nevelésre vonatkozó nézeteket. Széchenyinek szándékában volt külön kidolgozni a nemzeti nevelés tervét. Egyik munkájában mondja is: „Ezen legfontosabb, legszentebb tárgyunk okosirint vizsgálásával is előkelő minél előbb.” Mivel pedig ezt nem tehette meg, annyival fontosabb, hogy nézeteit számos munkájából összerzedjük s összefüggő képbén mutassák ke. Ezt tette dr. Imre Sándor, egyes fejezetekben már korábban megjelent folyóiratokban, most pedig együttesen ma érkezett műveiben. Ebből a könyvből állítjuk össze a következő szemelvényeket.

Minden előbbre megyen és fejebb emelkedik a világ. Az emberi nem minden tagjában, meg a legáltalibb emberben is megvan az előhaladás nemese oztóne, melyet a tökéletességre való vágy mozgat. Ez a vágy minden emberben akkor talál megelégedést, az ember, mint az istenség székája csak abban találhat állandó eledet, ha teremtés. A teremtés valami könnyen ki nem mondható kellemes érzést okoz mindenkinek, problémákat oldozgat, vesztet vagy értekezést ír, kópiát fest, házat épít, fát ültet, s. b. Ha nem terem valaki éppen semmit, annak csak tudatlanság és gyengeség az oka.

Minden lehető előmenetelnek legmelyebb tapkőve, amia kezdeni kell s ami előt minden egyéb hasznatlan: a nemzeti értelem lehető legnagyobb kifejtése. A nemzetgazdaságnak sincs biztosabb és tartósabb alapja, mint a nemzeti közértelemesség. Ez az egyedüli valóosság erő, ennél nagyobb hatalom nincsen, ennek kifejezésénél nagyobb jót a hazával nem tehetünk. A közértelemességnek természetesen az egy-

lenem tanított meg minket, tudjuk, hogy az a legelőször csak újabb fájdalom jelent és azért nem törekünk rá, csak vigyázatosan lépkedünk és igen halkán beszélünk. Én is hátréltam lettem. Nem akartam látni, hogy annyi átélt szerencsétlenség után még mindig annyi lehetőségért hordunk magunkban, amely elrajtve bennünk élnek és csak arra az erőszakos hatalomra vár, amely fájdalom között eietre kelti azt. Az én napom már alkonyodóban volt, és egyszerre megint virradni kezdett. Jószagos, meleg nap, amely az estét gazdagabban, több arány fényesül ragyogja be, mint a miyen az én égyez, fíradt nappalom volt. Vajjon nemcsak átélizkő villanás-e, amely attőr a sötét fellegeken és még egyszer bevilágítja a puszta tájat? Nem tudom. Nem tudom, milyen égi jel áll fölötünk. Nem tudok átpillantani a jövő fátynál. De az az erőszakos hatalom, amely annyi elrejtett, eltitkolt érzést eietre kelt, ez most megszállott engem annyi gond és kétség között. Ez a hatalom olyan szavak leírására szorítja kezembe a tollat, melyek ez önért való félelem nélkül mindig leiradlanul maradtak volna!

A Seymour-féle hadtest visszatért Tientsinbe — és el nem ért Pekingbe soha! Minden reményesség szertefoszlott, hogy talán még is eljutott odáig. Semmit, semmit sem lehet Peking fölől megtudni — és én csak azt tudom, hogy őn ott van. Hirlett, hogy délen a kínai alkirályok táviratot kaptak, hogy a követéségek meg-júnus huszonötödiken nem adták meg ma gabkát. És az egész világ megengedi, hogy a Schanghaiban lévő kínai hivatalozok állandó híreket kapjanak a Pekingben törtétekről, de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

szek értelmesség kell feltölme. Minden kifejezés, előmenetel, erő, értelemesszerezése legmelyebb sarkalata a kimívelt emberfő. Ha az országok s nemzetek előmenetelét és virágzását, vagy viszont azok hátramaradását s levardását látva az okokat keressük, a felelőskö-dés oka rendezes an egészséges agyvelő, mert a ferfiúi éretl és, eltekkelt akarat s szorgalmas munkásság mindenütt diadalmaskodik, a tudatlan és a rest pedig mindenütt tönkremeg. A közértelem minden országban a boldogság elve, minthogy az értelmi suly erő, s az erő boldogság. Ha nem az emberi érzésből, hát a beszédért kell mindenkit polgári léire emelni; alkalmassá kell rá tenni a szánlövetőt is, ha nem önként. A haladás csak csakiszerű törvények és főkép a nevelés eredménye.

Minden czél elérésére számékküli a kerülő és félrevezető ut, de az igazi csak egy. A halhatatlan emberi lélek, s ennek legfőbb széke, az emberi agyvelő jelöli ki a művelődés övenyét, ez euehelt fel nemzeteket a műveltség lehető legmagasabb fokára és semmi egyéb. Az emberi agyvelő, az ép és tökéletesen kifejtett emberfő minden nagy, szép és nemes nemző oka, e csilaglan a legnagyobb hatalom, amit csak azért nem tud és nem gyant a sokaság, mert uralkodása könnyű és szelid. E főből gyakran ered sok hatalom, s egy-egy fényes emberi észhez, mely maga jelölte ki százada útját, s nemzete létét századokkal hosszabbította, számtalan emberi lény úgy ragaszkodik, mint bolygók a maphoz.

Valamely nemzetnek a maga védelmében nagy- és halhatatlanná töleire a legnagyobb rész nevelőse a feltétl. Ugy kell nevelni az ifjakat, hogy gyermekkoruktól kezdve megszokják minden szenvedélyüknek hazájuk javára és dicsőségére áldozását. Mindezekért leginkább jó nemzeti iskolára van szükség a hátramaradásból előre törekvő népek.

A neveléstől függ minden, mert a gyermek agyveleje sima. Fizikailag az agyvelőbe, erkölcsi tekintetben a lélekbe jutnak a benyomások. Jóvaló ifjak nevelése a 17 életévben körül-belül elvégződik. Akik a járszalagon vezetést a 20 évben, vagy még azon túl is megengedik, nem valami jó anyagból valók, vagy nem neveltek öket szabadulván. Elég, ha a 17 éves ifjúnak megmondott vallási nézetei vannak s a becsületről elvei, ha tudja kötelességét a király és a hazá, minden ember s különösen a nők iránt, fíjon és beszéljen sok nyelven jól, anyanyelvén tökéletesen. Az ember legszép szabadságát azonban, hogy szinte mindent kifejezhessen, ami lelkében van, ne áldozunk fel egy felszűnes előítélethez, melynél fogva a lélek és a filozófia rajba lenne a nyelvnek és a filológiának. Ismerje a történelmet, mennyiségűt, a jogot alapsan, minden mást csak felületesen. Egyeseket lehet jó nevelni, azonban aki hozájának, honfitársának akar szolgálni, annak nyilvános iskola alapját kell rakogatnia. Így fogom én, ha isten megengedi.

Valamely nemzet felemelkedése, vagy jelentéktelenné maradása a véletlentől is függ, de ép nem annyira a nemzetek ifjkorában részévé lett nevelésről. A nép, a tömeg nevelése az állam kezében van. A nemzet életében a köznevelés mindennél fontosabb; az a legszentebb tárgy.

Sokan vannak aiasnas körben, kikben a nemzet vezetéseben csodákat tehető tulajdonság lappang. De a nyilvánosság, világszág hányá kis állások-hoz bílicseli öket. Viszont nem egy magas polcon államferfi van, a ki inkább szabóműhelyben lehetne fel istentől rendelt működési körét. Ez a speciés egyedüli véletlennek, átalános vakvágnak szemtelenségének, felebbvalói és munkatársai hanyagságának köszönheti hatalmaskodása tag körét. Ha a szegényebb sors általában nem választ-

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fejed le lesz útve! — Ez hatna. De a nagy mandarinokkal szemben soha sem léptek fel a kellő éles-séggel.

51. Newyork, július 3-án. Ma az egyik távirat szerint Tientsinbe ért Pekingből sir Robert Harts egyik hírnöke, a ki egy június huszonötödiken kelt irást hozott, a melyen az áll, hogy a helyzet kétségbeesztő, hogy az idegenek az angol követéségen gyűltek össze, a hol ködözök öket. Istene és tudni azt, hogy őn is ott van. Van-e még ember, a ki ugyanaz a kétségbeesés forhat el, mint engem? Es az a düh, ha aztán ugyanabban az újságban szelleges értekezéseket olvasok arról, hogy lehetséges-e tulajdonképpen mégis a kínával való laborokusdók? Aztán jön egy ilyen és ilyen nevű urnak a nyilatkozata, — aki hosszú éveken áll lakott Pekingben és ismeri e várost, — hogy lehetetlenség, hogy Tuan herceg ezt megtette volna. Mert ha Tuan nyers is volt, de ő nagylelkű és becsületes. Igazán azt kell hánnem, hogy még lehetnek emberek, akik elhíthetik magukkal, hogy kiismertek egy kínai herceget! Oh a világ kipuuszíthatatlan snobizmusa! . . .

52. Newyork, július 6-án. Ezek a rettenetes hírek az újságokban — martíromság olvasni öket. Azok a borzalmas részletek melyek rejtőkutakon adnak hirt Peking ostromáról és amelyeket vastag oriai bútiúkel nyomtatnak, aztán a szerencsétlenek minden szenvedése hogy miként lesz üzleti spekulációvá, amely a tömeg szennyező-éhségére számít. De nem csak a közönyös emberek olvas-sák mindezt, hanem olyanok is, akiknek ez

de az idegenek egyetlen táviratot se vehesnek át. Mert nem kerítik hatalmukba Schanghaiban a táviratok igazgatóját és megmondják neki: — Négy napom belül vagy az összes kormányok megkapják követéségek chiffre-táviratát, vagy pedig a te fe

KIS HIRDETÉSEK

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasz szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetik és a hirdetés alatt álló szám közöltetik.

TELEFON 706. TELEFON 706.

penz-szekreneyek
rendkivul oleso aron kap...

Házassági
ezelöl ismerkedni lehet...

Közös háztartás
később házasság eljövél...

Jó cselédek
keresni lehet az alábbi...

Hölgyeknek
segélt és tanácsot nyujt...

Gimnaziumi
polgári, bármely magán...

Ház Ujpesten
az Övezetben 24 nyaraló...

Fodrászúlet
az Andrássy-ut legújabb...

Nevelőintézet
gyermekotthonok, honke...

Mészárszék
kutatással egykorú és az...

Urhelytök
Kispesten, a Lehel-utca...

Gazdaszonyi
állás keres jobb házból...

Érettségire
bármely magánvisztaelöl...

Gramofon
szalon apparátus 33 cm...

Ügyvédi
irodai munkában nyako...

1 és 2 fogatu
nyitott, csukott és szal...

6 korona
szépséges díszítésű, 10...

Kedélyes
fiatal höly, igen jó ca...

Pénz-
különföldbirtokokra...

Betöltendő áll-
ások teljes cikkeivel van...

Részletfizetésre
porcelán-szervizek, lár...

Régi
ezüst tárgyakat
keres az oladok minden...

Butorvásáriók
szépséges díszítésű, 10...

Hurutos
csak valódi Réthy pemete...

Extrait de Noix
(Diókivonat)
szépséges díszítésű, 10...

MAGYAR
ÜVEGIZOSÍTÓ-
TÁRSASÁG

Surányi
szalczukorka
legfinomabb minőség...

Jelzőlog-
kölcsonket
állami, meglévő, város...

Kérje
ingyen és bérmentve...

Ajtók és
ablakok,
rég és új vasrudnyók...

Kelemen Mór,
építelő-bontó vállalkozó...

Lisztszítók
6 és 5 méteresek elő...

Tisztviselő-
kölcsonket
állami, meglévő, város...

Abeles Emilnél
Bpest V., Váci-ut 14...

Valódi
csak a Réthy féle pemete...

Pályázati hirdetésny
A nagy kir. államvasu...

Veszünk
zálogházi
cédulákat.

Alkalmi
ajándékok
karácsonyra.

Ajtók, Ablakok
vasrudnyók, vasrudny...

Wiener A. utóátlás
Budapest, Üllői út 123...

Megő a haj, kopaszság megszűnik.
A haj újranövése.
Kopasz voltam.

Próbadohoz ingyen.
William Scott, Wien, 1120
Schottengring 14.

VELMA SUCHARD
Nyersen való evésre páratlan.

MEINL GYULA BUDAPEST.
Főüzlet: IV., Kossuth Lajos-utca 1.
Legrégibb és legnagyobb különleges üzlet...

SZŐLŐLUGAST
Mitoszok minden ház mellé és kertjünkben föld- és homoktalajon.

EUCALYPTUS SZAJVIZ
COLUMBUS fémtisztító a legjobb.
Fenyőfa eladási hirdetésny.

BUD
SZE R
BUDAPEST.
KÉZIRATOK
CSAK BÉRMÉ...